

Boringer af Moser og Naer, der skulle overfrides, og andet Saadant havde Regjeringen troet at være fornødent, for at komme til et nogenlunde paalideligt Overslag, hvorimod den blotte Terrainundersøgelse ikke var nok; der er saaledes ingen væsentlig Strid mellem den ærede Landsthingsmand og mig. Men, efterat Folkethinget ikke har villet det Samme, efterat Folkethingets afgjorte Pluralitet paa det Stærkeste har udtalt sig for, at de sociale Hensyn talte overveiende for, at man undersøgte een Linie saa nøie, man kunde, og skaffede den nøiagtige Undersøgelse i Løbet af de 8 Maaneder, som var lovet, saa har Regjeringen sagt: naar vi skulle vælge en Linie strax, saa maade vi vælge den fra vor Side forelagte, og derefter har man voteret de 60,000 Rd. Det er altsaa to ganske forskellige Ting, den Forudsætning, hvorunder Regjeringen begjærede det større Beløb, som blev forkastet, og den Forudsætning, hvorunder de 60,000 Rd. bleve bevilgede. Det maa ogsaa bemærkes, at dette blev erkjendt fra Regjeringens Side, at under den Forudsætning, hvorunder de 60,000 Rd. voteredes, kunde man naae den derved, at Ministrene i Folkethinget, da Stemmerne næsten stode lige, afholdt sig fra at stemme over Posten angaaende de 60,000 Rd. Jeg skal gjentage, at, naar jeg nu fik 85,000 Rd., kunde jeg, forudsat, at jeg fik dem paa samme Maade, som Folkethinget har bevilget Pengene — og paa Andet gaaer Folkethinget, det jeg troer, ikke paa nogen Maade ind, — ikke anvende dem paa den oprindelige Maade til at lade undersøge de tvende Linier, men kun, som jeg sagde, paa at foretage Undersøgelsen af een Linie i større Omfang og af dobbelte Kræfter, som jeg udtrykte mig i Folkethinget, navnlig maaskee ved de Betosse Ingenieurer og ved de kongelige Ingenieurer. Saaledes staaer Sagen; det forekommer mig, at der ei længere er nogen Uklarhed tilføede; men der er en meget bestemt Forskel mellem den ærede Landsthingsmands Anskuelse om, hvorledes Sagen burde tages, hvilken stemmer med Regjeringens oprindelige Anskuelse, og den Anskuelse, der har vundet Folkethingets Majoritets Bisald; men jeg er overbevist om, at man ikke ved at lade Sagen gaae tilbage,

faaer en Forandring af den Anskuelse, at kun een Linie — den østlige — skal være at undersøge — det er den herskende Anskuelse i Folkethinget, — men at det vil føre ind paa de misligte Forhold, naar man vælger denne Sal til at udtale en anden Anskuelse end den, der ligger til Grund for Folkethingets Majoritets Votum, og dermed til at indvirke paa den i Folkethinget tagne Beslutning, og søge den forandret i Overensstemmelse med den af Folkethinget engang forkastede Anskuelse.

Besvarelse: Det er ikke for at fortsætte Diskussionen om den høist interessante Gjensstand, der er bragt paa Bane, at jeg tillader mig at tage Ordet, men det er, fordi det forekommer mig, at, da det hele Finantsforslag er under Behandling, turde det dog være rigtigt at henlede Opmærksomheden paa en mere almindelig Side af det Forslag, som foreligger. Dersom der ikke var nogen anden Forskel imellem nærværende Finantsforslag og dem, som tidligere have været under Forhandling paa Rigsdagen, end at de fælles Udgifter og Indtægter ere gaaede ud af Finantsloven, da vilde det jo være aldeles i sin Orden, og der vilde ikke være Noget derpaa at sige; men det forekommer mig, at der med Hensyn til Rigsdagens hele Stilling til Finantsvæsenet finder en Forandring af en ganske anden gennemgribende Betydning Sted end den foran nævnte. De tidligere Finantslove ere, saavidt jeg har opfattet dem, gaaede ud fra den Anskuelse, at Finantsvæsenet har almindelige Regler, hvor efter det skal styres, saavel i Monarchiet som i Kongeriget. Det er Principerne, som ikke ere foranderlige, hvad enten de skulle anvendes i Kongeriget, eller de skulle anvendes i Monarchiet. For at vaaage over, at Finantsvæsenet blev bestyret efter de samme Principer i alle Rigets Dele, var det, at de tidligere Finantslove og selv de, der bleve vedtagne i Overgangsperioden, havde den Grundsætning, at der var een Finantsminister saavel for de fælles som for de særlige Finantser. Jeg troer, at det er en Betragtning af den højeste Betydning, og jeg troer, den er fuldkommen rigtig. Jeg troer ikke, at det er hensigtsmæssigt at dele Finantsvæsenet i forskellige Ministerier.